

Sekretærene affatte Risterne. Hver Afdeling maa, saavidt muligt, bestaae af lige mange Medlemmer. Hver Afdeling vælger under Ledelse af Afdelingens ældste Medlem strax med absolut Stemme fleerhed en Formand samt en Sekretær, der dog ikke optegner Forhandlingerne; den forhandler de Sager, der henvises til den, i deres Almindelighed, og udnævner, forsaavidt der er Tale om at danne et Udvalg, med absolut Stemme fleerhed det eller de Medlemmer af Udvalget, som den har at vælge.

udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 65 Stemmer.

4) Forslag af Samme:

§ 9 indsættes mellem første og andet Punktum: „Udvalget kan selv tilkalde eet eller flere Medlemmer, naar Thinget dertil giver sit Samtykke“.

vedtoges eenstemmig med 66 Stemmer.

Forslag af Samme:

Forretningsordenens § 10, saalydende:

Udvalgets Medlemmer vælges enten af Afdelingerne til den af Thinget bestemte Tid eller af Thinget selv, ligesom dette kan forsøge det gennem Afdelingerne valgte Udvalg strax eller senere. Dgsaa kan Udvalget selv tilkalde eet eller flere Medlemmer, naar Thinget dertil giver sit Samtykke.

udgaaer.

vedtoges uden Afstemning som Følge af tidligere Afstemning.

Formanden: Hermed er denne Sag tilendbragt. Folkethingets Forretningsorden vil nu blive omredigeret efter de foretagne Afstemninger, dog først naar den anden Sag, vedrørende Forretningsordenen, som har været forhandlet idag her i Thinget, er tilendbragt; men de vedtagne Beslutninger ere strax traadte i Kraft.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Forespørgsel af Folke- thingsmanden for Sorø Amts 4de

Valgkreds til Kirke- og Underviisningsministeren. (Forespørgselen findes i Tidenden Sp. 2399.)

P. Olsen: Jeg skal tillade mig at tilbagefalde i det ærede Things Erindring, at her den 17de December 1861 blev stillet en Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod), som i det Væsentlige gik ud paa at spørge den daværende Kirke- og Underviisningsminister, om han troede Administrationen berettiget til at give et fra Folkekirken afvigende Troessamfund Anerkjendelse, eller om han antog, at det var nødvendigt, at der gaves en Lov derom, og om den høitærede Kirke- og Underviisningsminister var villig til at give et bestemt nævnt Troessamfund, nemlig det herværende Methodistisamfund, Anerkjendelse. Den ærede Forespørger yttrede for sit Vedkommende, at han ikke troede, der var Noget til Ginder for, at Administrationen kunde give en saadan Anerkjendelse, og han bemærkede, at han støttede denne sin forøvrigt kun personlige Mening paa, at det altid, naar en Minister eller Administrationen nægte et Troessamfund Anerkjendelse, stod det frit for at henvende sig til Rigsdagen og bede denne om at foranledige en Lov vedtagen; det vilde da komme an paa, om Ministeren stod saa fast ved sin Mening, at han vilde nægte at forelægge en saadan Lov til Hans Majestæt Kongens Underkrift. Jeg maa for mit Vedkommende erklære, at jeg omtrent tiltræder denne Mening. Den daværende Forespørger ønskede at høre flere andre Medlemmers Udtalelser om denne Sag, og den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) yttrede da, at han ansaae en saadan Anerkjendelse for at falde i to Dele, en kirkelig og en borgerlig, samt at den kirkelige Anerkjendelse efter hans Mening udelukkende maatte henhøre under Administrationen, hvorefter den borgerlige maatte henhøre under Lovgivningsmagten. Den daværende Kirke- og Underviisningsminister lovede at tage Sagen under Overveielse, hvorhos han bemærkede, at det var en ny Tanke, som Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds havde kastet ind i Forhandlingerne, hvorpaa han ikke i Diebliffet kunde svare, men at han dog var af den